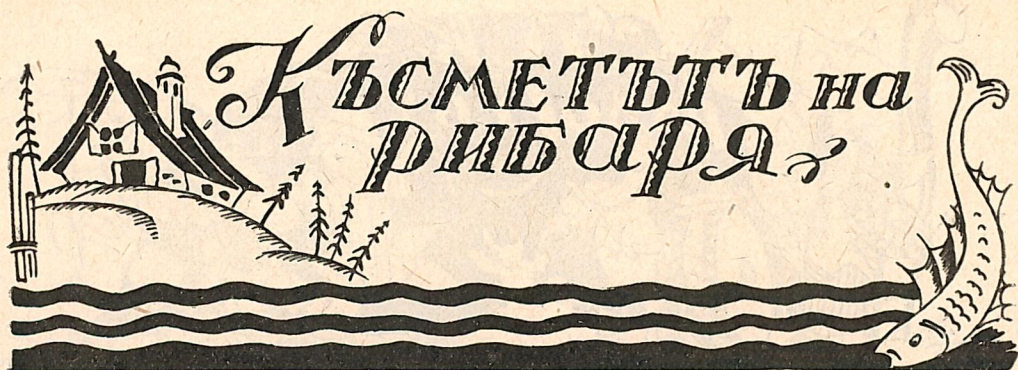

Единъ рибарь цѣль день хвърлялъ мрежата си въ една рѣка и все нищо не можель да улови. А билъ много гладень. Отъ два деня нищичко не билъ хапвалъ.

— Ако и сега не уловя поне една рибка да я продамъ и да си купя хлѣбъ, утре ще изтнѣя като мрѣнка, — мислѣлъ си рибарьтъ. — О, Боже, защо никога нѣмамъ късметъ!

Той се прекръстилъ и хвърлилъ пакъ мрежата. Издърпалъ я. Гледа и не вѣрва. Вжтре една риба, не голѣма, ама чудна рибка. Лъщи на слънцето като златна.

— Най-после проработи ми късметьтъ! — извикалъ радостно рибарьтъ и подскочилъ. Но като подскочилъ, изпустналь мрежата и рибката плясъ — избѣгала въ рѣката.

— Знаехъ си азъ! Нѣмамъ късметъ! — рекълъ нажалено рибарьтъ и хвърлилъ за последенъ пжтъ мрежата. Почналь да я вади. Дърпа, дърпа, не

може да я издърпа. Най-после я извадилъ. Гледа и не вѣрва, ще му се да заплаче отъ радостъ. Въ мрежата му се уловила една голѣма риба, две крачки дълга. Никога не билъ виждалъ такава риба.

— А! Нѣма да те изпустна и тебе, сладичка! — рекълъ той, полека изтеглилъ мрежата и извадилъ рибата далече отъ брѣга. Като я извадилъ, седналь да я гледа. Такова чудо до сега не билъ виждалъ. Не било риба, ами цѣло прасе!

— Каква ли ще е тая риба? — рекълъ си той. — Трѣбва царска риба да е. А щомъ е царска, на царя ще я занеса да я продамъ.

Пъхналь той рибата въ най-голѣмата си торба, метналь я на грѣбъ и тръгналь къмъ царския дворець. Върви и мисли колко да иска за нея на царя. Три кесии злато? Много е! Една? Малко е! Ще му иска две кесии, но чисто злато, безъ